Göttweig (?), 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9146
Copyright: Melk, Benediktinerstift

de mundi despectu, atq; uirtutū appetitu sermoci
narentur. inter cetera forte salutis colloqia. rogauit
eū rex supplicē ut pse dignaretur orare. Fecerat nāq;
qd dā turpe facinus. qd nemini unq; nec ipsi sōo au
sus fuerat ēfuturi. Prima nāq; dnica. dū uir sēs
missā demore celebrans. & plū dicto rege. dnm in
canone depcaret. apparuit ei angls dni supaltare
cedulā ponens. inqua scriptū erat ordine. & ipsum
regis peccatū. et egidii pcib; ēe dimissū. si penitens
tantū abillo desisteret. Ad uncti q; cedule ipi
erat infine. qd qsqs scm egidiū pq lib. & cōmisso
inuocaret. si tantū abilluis ppetratione cessaret.
pmissū ēe sibi adno pcul dubio crederet. Quā ui
deus dī famulus gratis dō reddidit. & officio pacto
regi legendi tradidit. Recognoscens q; rex scelus
qd fecerat. adpedes illi pcidit. flagitans ut ap
dm suis pcib; patrocinaretur. Quē uir dī orationib;
dō cōmendauit. ne illud cōmissū amplius ite
rare. benigne cōmonuit. Cuolutis q; aliqt dierū
circulis. uir impetrata a rege licencia. ad mo
nasteriū suū cū maximo honore donariisq;
plurimis. apud nemausensē urbē hospitatus. Ad
monasteriū deinde reuersus. & ibidē aliquantū
temporis euersatus. spū sibi ppheticū qb; dā spiritib;
indicauit. fribus. monasterii sui euersionē haud
longo p tpre futurā. Cautū itaq; factū ratus
cū paucis frib; romā pretera. & ut suū pus ad im